

Sy-ll spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwoć da.



Njeh ty spěwai
Swěrnje džěłał
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. P

• Sserbske njedźeliske łopjeno. •

W Budyschinje, 25. januara 1925.

Čiřćež a nakład Ssmolerjez knihicziřćežerńje a kniharńje šap. družšt. i wobm. ruł. w Budyschinje.
Wuřadźa łóždu šobotu a plačzi na měřaz 15 šlotych pjenjeřlow.

3. njedzela po 3. kralach

Rom. 12, 17—21.

Scenje na 3. njedzeli po kralach powjeda wo hejtmanje w Kapernaum, kotrehož wotročźl ležesche czežko fhorý a kiž Jesuřa prořbšche, so by jeho šako wustrowil. A hdyž chyzšche Jesuř i njemu pschińć, wobarasche wón jemu a měnjese, kaž běchu jeho wotročkajo na šlowo poklušni, tak wěšće dořahało jenicžte šlowo Šhrystuřowe, so by wotročźl šako strowy byl. A Jesuř šo teħ džiwasche a prajesche: Woprawdže, ja praju Wam, tajku wěru njekřym w Šraelu namařał. W čim wobstejesche tajka wěra tamneho hejtmana? W tym, šo mějesche polne doměrenje do Jesom Šhrysta a šo wschu pomoz wot njeho wozakowasche. To šo žada hiřćeže dženska wot řšesćijanana. Wěru dyrbiný měć, tak móžnu, šo jej njeje nicžo pschewyřkoe, wěru, kotraž hory pschěřadži. Pschetož to je žyle wěřte, šo w tym, šchož řšesćijanistwo řej wot nař žada, nicžo njesamóžemý i našchim rořomom. Tutu wěru trjebamý, šo wěmý, šo njestejimý řami, ale šo řměmý řo špuschěć na pomoz našeho šbóžnika, hdyž řo wa to jedna, šo byřmý řwoje řiwjenje wjedli tak, kaž řo to Bohu řpodobna. Tajku wěru do pomoz ř Jesom Šhrysta namařamý teř w tym, šchož řo tu w stawje i lista na Romřkich teř wot nař žada, pschetož bjes njeho nicžo njesamóžemý i teho, šchož tu řlyřchimý. Wono je řo drje prajiło: Dobře řaplaczič ř řšym, to je po čertowřimwaschnju; dobre řaplaczič ř dobrým, to je po waschnju čřlowřšej natury; ale ře řaplaczič ř dobrým, to je po waschnju řšesćijanow. Tute poklene řeji w řřjedžiřnje našeho měřna se řwjateho piřma, a wono řej žada wot nař lubošć teř pschěćiwto njepřšesćej.

I. Čzehodla mař ř njepřšesćelow?

II. Kał chzesč řiř pschewiněč?

Žly 12. staw lista na Romřkich přěduje nam, kał mamý wučřbu Jesom Šhrysta pschěřadzič do praktišeho řšesćijanistwa, we wschědným řiwjenju, a niž jenož na řnjewowym dnju, w našchim řadzerženju pschěćiwto našchim bliřřchim. A drje řobu najčezřšche řo tu wot nař žada, šo dyrbiný lubošć wopokasáč tam, hdyž řmý řłošć řšonili a čzerpili wot našchich řobucřlowjeřow. Šnano je nam tu žyle wužitne, šo řej rořdwojenje řyřamý na praschenje, kał drje ř temu dořdže, šo mamý njepřšesćelow, kiž nař hidža a pschěřčehuja. Šwěrný řšesćijan řměje njepřšesćelow řiřom dla řwojeho řejiščěřa jako řšesćijan. To je to stare njepřšesćelřtwo řwěta, kotrež tak dořho wobřeji, kaž je hřěč na řwěće. Š tym dyrbiřch liczič, tajřemu njepřšesćelřtww njemóžesč wučřekněč. A w tutým njepřšesćelřtww njebudže měř, řhibna šo řo řwět wobroczi. To je njepřšesćelřtww, w kotřymž řejadžu piřmatwučřeni a řariřeřř řšesćiwto řanej řšesćenilej, kiž běřche ř nim prajił: Wř řesčeserowa řšlachta, řčto je wam pokasáč, pschichodnemu hñewu čřekněč? Šo tajře njepřšesćelřtww wobřeji, to řšonišč teř ty, hdyž řo džeržiřch ř wěřje, ř twojemu řnjesej a řbóžniřej. A řnano njeje tuto njepřšesćelřtww hiřćeže řenje tak móžnje řwoju šlowu posběhnył, kaž w tutým našchim čřařu, hdyž je wschitřimi řřěđkami řo wujuje pschěćiwto Šhrystuřowym řrařestww, hdyž řu mořu pschi řřutřu, wschu wěru řanicžesč a wutorhacž i wutrobow řch, kiž řo hiřćeže džerža ř temu řnjesej. Wěmý, šo tu njemóže měř bječ, šo dyrbiný na řraže řtač a wojowacž a řo wobaracž, šo by našcha duřcha njeměla řaneje řčłodny. To je to, šchož Jesuř měni, hdyž praji: řa njekřym pschisřok, měř pschijneseč, ale mjecž.

Potajkim i njepršeczelstwom dyrbi kšesczijan rachnować. Ale hemał, we wschędnym žiwjenju, kał wjele je tam njetrjebawšeho njepršeczelstwa. Sdnyž bližšcho pruhujemy, kajke žnadne pschicžiny namařamy dha husto, kotrež řu k njepršeczelstwu wjedle. Dha je wořebje jasył, tuton stam, i kotrymž dyrbjeli Boha křwalicz, řiž dźeli cžlowjekow. Jenicžke řlowežko nacžini husto najwjetřchu řchłodu, a hđež bychu dyrbjeli cžlowjekojo to męrie hromadže živi byč, tam řerje řo hñew pschezo hłubřcho nuts da wutrobj, a tajka rořkora dže husto dale na dźeczi a dźeczi-dźeczi.

Kał wjele njepršeczelstwa nastanje psches pjenježnu lubořč, nashonjenje, kotrež wořebje husto cžinimy tam, hđež maja dźeczi řo dźelicž do teho, řchtož je lubořč starřcheju jim řawořajika. řchto njewě wo dolhich, drobich a mjerřanja polnych řkóřbach, kotrež řu řo wjedle dla mjesow mjes řuřodami, husto dla wusseje řmuřřki kraje, dla někotrych řchtomow, ředma řecze hđnych. A řy ty řam do tajřeho njepršeczelstwa řaplecženy, řy hižom řas prawje pruhowal, hacž je jenož twój bližřchi we winje, abo hacž nimasř tež ty řwoju polnu męru winy pschi tym? — A waschnje tajřeho njepršeczelstwa je, řo řo pschezo hłubřcho řakorjeni, řo budže pschezo cžeřřcho, řo wotřronicž, cžim dleje kraje. A pschezo cžinimy řařo to nashonjenje, řo w nim řpřta jedyn druhemu řkóřč cžinicž, a hđež dyrbjal męř kņežicž, tam namařamy njemęř. To pał njeje waschnje křesczijanřtwa a tehodla řtajmy řej dženřa praschjenje a hładamy, kał namařamy wotmořwjenje na njo:

Kał chęřch twojeho njepršeczela pschewinyč? Hiřchęze řas chęřny tu hnydom do předla prajicž, řo je to řobu najcžeřřche, řchtož řo wot křesczijana řada. A tola njechamy řo teho bojecž. Paulus tu praji: Njeplacęze niřomu řkóřč se řkóřču. Wjele je hižom i tym dohęte, řo jařo křesczijenjo cžinimy po tuthym řadanjju. Njedaj řo wot twojeho njepršeczela na tuton pucž nuso- wacz, řo řo prózujesř, kał mohł jemu řchřiwdu cžinicž. řso wě, to njebudže pschezo žyle łohęe, wořebje potom niž, hđyž řo wěřch w prawu. Dha cže wřcho w tebi wabi, řo by řo wjecžil. Ale dha dyrbiřch wjedzeč, řo cže k tajřemu wjecženju njehnuje twój řbóžnił, ale to cžini řty njepršeczel, řiž ma řwoje wjeřele na tym, řo njewořtanjesř na prawym pucžu ; a pschecžiwu tutemu nje- pscheczelej řeka: řo wobaracz se wřchey možu, řo njeby pschřřchot do jeho wotrocžkowsřtwa a i tym do řatamansřtwa. — Ale cžakaj jenož, Bože řlowo dže k tebi hiřchęze žyle hinał: Je-li tehodla twój njepršeczel hłodny, nařhęč jeho; chę-li řo jemu picž, napo- waj jeho. Pschetož hđyž to cžiniřch, budžesř ty řehliwew wuhlo na jeho hłowu nahromadžicž. Njedaj řo řtemu pschewinyč, ale pschewinř ty to řte i dohřny. — A wěřch, w řajřej myřli masř to cžinicž? Niž tał, řo by hordy byl a i tym řo řtajil wřřche twoje- ho njepršeczela, ale w prawej křesczijanřkej ponižnosęzi, w ko- trež wěřch, řo řy tež ty hubjenty hřěřchny cžlowjek, kał wón řam, a řo řy tež ty potrebny bohateho wodawanja a řmilneje lubořče twojeho njebjesřeho Wótza.

řchtož řo tu řada, je najcžeřřche w křesczijanřkej wucžbje; ale w tym leži tež najřriřřchew dohęče. Pschetož pschecžiwu tajřej lubořči řo řkóřčnje niřtón njemóže řamřnyč, a nashonjenje wřchęch cžakow pořasa nam tež, řo tam, hđež tajka lubořč kņežę- řche, kotraž pschecžiwu wřchemu waschnju řwěta řte řaplacęřřche i dohřny, dyrbjesřch tež napořbled njemęř rum cžinicž řjanemu řbóžnemu męreji.

Njechasř tež ty to řpřtacž? Njecžakaj, řo by řkóřčnje psche- pořdže njebył. řy řam męř i teho najwjetřchu řchłodu. řsy-li prawy křesczijan, dha wřchaf tež hinał njemóžesřch. řdyž wěřch, kał cže dđerzi a wobdawa lubořč řchřřtuřkowa, dha budže tež řwoje žyle žiwjenje lubořč, i kotrejež řcžeřuje męř tu na řemi

a junu męř we wěčnosęzi. ř temu pomhaj tež tebi Wóh psches řesom řchřřta. řamjen.

řvangelska žpřkej w řžesřkóřlowasřkej.

W tu řhwilu pucžuje řastupjeř amerikařřřch presbřterian- řřch (to řu ewangelske) žpřkwojow psches kraje Europy, řo by nalež- nosęze jenotliwých žpřkwojow řtudowal. ře tež řžesřkóřlowasřtu wopřtal a rořprawja něřł wo ewangelskej žpřkwi a wo ewangel- řřim hibanju w řžesřkóřlowasřkej. řřchi tym napomina wřchę ewangelske žpřkwoje naschęje řemje, řo bychu tuto ewangelske hibanje w řžesřkóřlowasřkej podpjerowale; wořebje ma řa nusne, pjenjeř hromadžicž řa nowotwarj žpřkwojow w 12 wulřich wořadach, ko- trež bęchu pschew křóřkim hiřchęze řatolřte, kotrež pał řu něřto twjerdže řakóžene we ewangelskej wěrie. W řwojim namořwjenju praji mjes druhim něhđe tole: „Wo nowej reformaziji w řžesř- kóřlowasřkej je řo hižo wjele piřalo; wobřtejnoscęze wostaja pał wřchę rořprawj daloto řady řo. Wostawaja tam dale řatolřkej žpřkwi wotřhileni. Njepršchęnaju ničo, hđyž praju, řo mam nadžiju, haj tu wěřtu dowęru, řo budže řžesřka i wulřej wjetřřchinu řařo ewangelska, hđyž řu ewangelsjy řwólniwe, ewangelsřch wěřčbra- row w řžesřkóřlowasřkej podpjeracz.“ Rořprawjeř dopomina wořebje te kraje, kotrež řu w řępschich wobřtejnoscęch žiwe, kaž wořebje řendžesřka a Amerika, na řamolwitosęč, kotruž maja pschi tajřimle rořwřwanju ewangelschewo hibanja w řžesřkóř- lowasřkej.

Tale rořprawa drje wěřęze nař wřchęch jara řajimuje, a to cžim bóle, dokelž tola řatolřka žpřkej runje w tuthym řecze, kotrež je řamsř řa řwojate prajil, wřchę mořny napina, wřchęch njekatoł- řřch křesczijanow řwabicž wřóčo do romřřo-řatolřskeje žpřkwoje. Mamy tu potajkim pschi wřchęm tajřim prózowanju romřřo-řatol- řskeje žpřkwoje tola jene tajke wulře a wobřchęrne ewangelske hiba- nje, jemu nowu reformaziju, kaž rořprawjeř praji.

řpřkej a řtat.

Njedawno piřachmy, řo je řóřřka wřchelake řwojate dny wot- řtronika, kaž n. psch. kóždy druhi a řeczi džen wulřich řwojatyřch dnjom. To njeje jenož njepršeczelřtvo pschecžiwu žpřkwoje ale tež řdobom řamanje wucžinjenjow, kotrež bychu pod do- hładowanjom řwjasřta ludow mjes řemřřkej a řóřřkej w řenřřu wucžinjene. Tam řo řada, řo dyrbi řo řóřřka wřřchęnosęč žpřkwoje praschecž, jeli-řo chęe hacž dotal wobřřowane žpřkwoje řwojate dny wotřronicž abo pschewęnicž. Wo tym pał, řo bu ewangelska žpř- kej do tuteho tał hłuboko do ludoweho žiwjenja pschřmazeho wu- řasa praschana, njeřřmy hacž dotal ničo řlyřcheli. — řacž budže řo řchto wo to staracz, řo řóřřka na prawa žpřkwojow, tež ewangel- řskeje mjeřřchiny džiwa?

řež řranzowřřka ewangelska žpřkej řo hotuje, řwojich řastu- pjerjow řa řonzil abo řhromadžřřnu ewangelsřch žpřchewo řwěta wo- licž, kotraž řo w řtoddholmje řeřdže. Dokelž řu w řranzowřřkej pornjo druhim krajam jeno malo protestantow, budže řranzowřřka na řonzilu jenož i 4 wotpóřřkzami řastupjena; wřcho hromadže budže tam to na 600 řastupjerjow.

W řruskej řmęja 24., 25. a 26. januara k přęnjemu řasęj po nowej žpřkwoje wustawje žpřkwoje wólby; wola řebi wořadne řastupjerřřtwa (Gemeindeförperschaften). Tute wola potom řy- nodu řa žpřkwojny wotřrež a řynodu řa žpřkwojnu provinzu; řynody žpřkwojnych provinzow wola řkóřčnje generalřynodu abo hłownu řynodu.

W řakřkej řu na tym, nowu wustawu i 1. hapřleju řawjesęč; hacž to pschi tym wostanje, njeje hiřchęze žyle wěřte. řyrbjalo-łi

to pschi tym wostacž, dyrbjalo potom tež nowe sarjadowanje Su-
žij hotowe byč a tež to praschenje roskudžene, hacž herbske wo-
žady herbskeho superintendentu dóstanu abo hacž niz, t. r. hacž so
wěz hinaf sarjaduje.

W tutych měřazach mamy nowowólby do zyrkwinych fastu-
pjeřstwoto abo prjódřtejeřstwoto. Bolojza fastupjerjoto wustupi
psches wuložowanje; sa wuložowanych maja so nowi wolicž;
wuložowani móžeja so wustwolicž. Tuž njech so wožadni wo to
postaraja, so cži prawi do tuteho fastupjerřtwota pschiřdu, cži prawi,
kotřiz snutskownej mozu wěry twarja Snjesowe kralestwo se bło-
wom a se skutkom a se žiwjenjom. Zyrkwini prjódřtejerjo maja
wožebje nětkle w tutym cžaju wožebite a wožebne nadawki.

Wschelle f bliska a f daloka.

Sserbska předarřka konferenza bě so pónđzeli, 12. januara,
w Sserbskim domje f hwojemu hodoownemu poředženju seschla.
Po lawodnej modlitwje spominasche pschedbnda f. f. Domaschla
na jeniora herbskich niz jeno ale do žyła sakskich duchownych a
bpmšeho doholětneho pschedbndu předarřske konferenzy, f. fa-
rarja Lic. Wrořaka = Grodžiščezanskeho, kotřiz je drje po 52 lět-
nej službje na wotpocžině sčot, kotřiz pač dže hwoje mozy, do-
hož Bóh tón Snjes je hiščezje spožcži, f tomu naložicž, so Budy-
schinsku wožadu jako duschepastyr fastara. Do tuteje so f 1. měr-
zej pschedbndli. R. farar Tischler = Budyščiski je tón drugi, ko-
tremuž pschedbnda hwoje błowa wěnuje; je w sařdženym měřazu
hwoj 25-lětny sastojnski a wožadni jubilej hwojecžil. R. fararje
Matel = Bartski a Sandrid = Husczanski staj po dlěškej abo krót-
škej chorosczi sažo mjes nami; běschtaj f wutrobnymi pschecžemi
witana. — Pschedbnda rosprowja wo herbskich kursach abo ro-
swočowanjach sa herbskich duchownych, kotřez je nasch krajny bi-
skop nam smožnik; dalsche roswučowanja scžehuja. Nad blyšchi-
ny, so je hižo psched měřazami nasche sakske konsistorstwo stipe-
ndium sa herbskeho bohobłowza pschi Lipsčanskej uniwercije wu-
stajito; tutu pomoz dóstanje tón studenta, kotřiz so w herbskej rěczi
wudospolnja a blybi, so dže po dořonjanych studijach w herbsto-
němskich wožadach w Sakskej hwoje sastojnsktwo sastawacž. To je
pohon a pomoz studowazym a starschim, a to je cžim bóle witane,
hdyž tola ani na uniwercitach ani we wšych rjadownjach gymna-
sija nimamy Sserbow, kotřiz bychu bohobłowstwo studowali.
Tutón nam Sserbam hrožazy strach wožhrocžjenja wotřtronicž,
dyrbi pschede wšchem nadawf byč teho tak mjenowaneho „swjaska
herbsto-němskich wožadow.“ Wo tutym so dale jednasche. Pschi
tym so wobžaruje, so je so tuta dobra wěz, sa kotruž so w kon-
ferenzy hižo lěta dolho džěla, do žyly něščto drugeho pschemobro-
cžicž mohla, kaž to „sapóřlane“ w „Sserbskich Nowinach“ a tež
němskich nowinach pořasuja. Žyła wěz, sa kotruž je tež hižo na-
cžifl wustawotow hotowy, je a móže jenož tak mēnjena byč, so so
herbsto-němske wožady sjednocža do swjaska, kaž je to po nowe
wustawje móžno, a pschede wšchem šhromadnje prožuja wo to,
so je tu dorost bohobłowzow a organistow, dale tež wo wudacžje
knihow atd., kotřez so w Božich službach trjebaja, a wo ro-
schěrjenje nabožnych spiřow, a skoncžnje wo to, so so wožadam
we wožebitych nusch bratrowska pomoz dóstanje. Tak je to na-
cžifl. Tutón pschedpořoži so zyrkwinskim pschedstejerřstwam,
kotřez so f wulkeho džěla hižo pschihlořowale, a řdobom tež zyrk-
winej wyschnosčzi, so by so wěz po móžnosčzi spěchowala. Tu-
tón swjast nima tuž ničto cžinicž f nekajkim wotřcžipjenjom
herbsto-němskich wožadow f krajneje zyrkwije; wopacžne je tež to
wudawanje, so maja nasche herbsto-němske wožady telko ležom-
nosčow, so mohle so hame řđerjecž, haj so bychu potom zyrkwine
dawki wo telko a telko mjerřsche byle. Wězhuwstojni bychu tu

žyly něščto druge wulicžili. Praschenje herbskeje superintenden-
tury, sa kotruž so w herbskej konferenzy tež hižo lěta dolho džěla,
nima hama a hēbi f tutym swjastom ničto cžinicž, bychmy-li pač
herbskeje superintendentury sa nasche wožady dóstali, by f tym
wěz swjaska spěchowana byla. Wo herbskej superintendenturje
njeje hiščezje pořlednje błowcžto rěčane; herbska předarřka kon-
ferenza žada hēbi, so by wodžer a pschedstajeny herbsto-němskich
wožadow herbskeje rěcže móžny byl a so by so tuž pschi nowosa-
rjadowanju lužiskeho zyrkwinskeho wořreka wěz tak řjadowala,
so bychu so herbsto-němske wožady do jeneho zyrkwineho wo-
řreka sjednocžile, abo kotřiz by pod wodženjom duchowneho stal,
kotřiz je herbskeje rěcže móžny, t. r. so by tutón wořres herbskeje
rěcže móžneho superintdentu měl. Tuto žadanje pschedpořoži
konferenza tež f. prezidentej, hdyž pschiřdže, kaž je lubjene, jednacž
wo tutej wěz. So hama wě, so je tutón zyrkwiny wořres po-
tom jenož wotdžěl nascheje sakskeje ewangelskeje krajneje zyrkwije;
do žyła njeje wožadže jako tajkej po řakonju móžno ani wustupicž
f krajneje zyrkwije ani so wot njeje wotdželicž. — Pschi tym so
tež na Rakezy spomina a na řyku rostoru wožady se sakskim kraj-
nym konsistorřtwom, f kotřez tež tamne wschelake „Sapóřlane“
dla swjaska a dla superintendentury wukhadžaja. Tuta žyła na-
ležnosč so wschelakich pschicžinow dla wulzy jara wobžaruje. —
Pschedbnda knihowneho towarřstwa, f. farar Sarjeř stori na to,
so w někotrych wožadach so nabožna herbska wottorhanska pro-
tyka pschemalo roschěrja a pořy, so by so tola bóle a bóle ro-
schěrjaka; je jich hiščezje 500 na řkladže a nimo teho hiščezje na
1000 Pschedženakow. Njech tole wschědy nawabi, hēbi herbske
protyki hiščezje wobstaracž; sčtōž hama do Budyščina njepschindže
abo hewal řkladnosčje nima, njech so na duchowneho wobrocži.
Wottorhanska protyka sa lěto 1926 ma so hnydom pschihotowacž,
so by hiščezje předy hacž lětuscha hotowa byla. Domowinje, ko-
traž je protyku pjenježnje swěscžila, wupraji so džal. Tehorunja
pschihotuje so wudacžje 2. swjaska „Domjazeho předarja“. — To
a druge so hiščezje dopraji a tuž njewosta sa jednanje wo no-
wych herbskich spěwarřskich žaneje řhwile; to móžemy jenož wob-
žarowacž. Njech je to hlowny dypf řobu sa pschichodne řědženje,
kotřez drje bōřny budže! Wobdželanje dotalnych spěwarřskich a
pschihot noweho wudawka ma so hiščezje hinaf sarjadowacž hacž
to nětkle je. Hdyž to tak wostanje, řařdu lěta, předy hacž nowe
spěwarřske mamy. A to njekmē byč! Pořasfi, kaž to hinaf cžini-
cž, so pořasachu; njech na řaložku tutych pschichodna konferenza
džělo tak řjaduje, so so wěz bóle a bóle spěchuje.

Š Wožacžiz. Do njedželskeho a wožadneho řopjeřka blyšcheja
pschede wšchem tež wožadne powjesčje. Njech tu halle jenicžteje
cžitachny řyžjenja, a to f Prusseje, pschistajimny tu tola powjesčje
f nascheje maleje wožady, so nadžijejo, so jeje wjetřche a wulle
řotry hiščezje scžehuja; nascha wožada je řobu mjes najmjerřšči-
mi herbstoněmskimi wožadami; ma wšcho hromadže 495 wo-
blyderjow; mjes tutymni je 20 katolikow. Narodžilo je so w lěcže
1924 tu 10 džěczi; telko bu jich tež wufschčženych. Wěrowanjow
bě jich 5, řhowanjow 7; f tomu bu jene džěcžatko, řsecži bratřil
f lěto předy narodženych trojnikow, w Drježdžanach pořhowane.
Řschčženřki řlub wobnowilo je jich 13 džěczi. R. Božemu blydej je
pschihlo do Božeho domu 526; domach wužitwachu Bože wotřasa-
nje 20; wšcho hromadže bě to 546 řpowjednych. Čžitarjow miř-
sionřskeho pořořa bě tu 25; „Řomhaj Bóh“ rosdželowasche so psches
řaru do 28 domow; nimo teho dostawaju něotre domy „Řomhaj
Bóh“ f pořtom; „Řachbar“ cžitaja w 13 řwójbach; sa pořtajene
kollekty nada so 296 řr.; druhich darow a kollektow 258 řr., n.
psch. sa miřijonřstwo mjes pořhanami bu f miřijonřskeho řaschčžila
a wot cžitarjow Miřijonřskeho pořořa nahromadžene 135 řr. —

